

skulde kunne være blevet forandret, naar Grund-
sætningerne vare blevne fastholdte, men i den
Henseende har Ministerens Holdning været
en saadan, at der ikke har vist sig nogen-
sommelst Mulighed for at komme til en Af-
slutning. Der er, efter min Mening heller
ikke nogen retfærdiggjørende Grund, der kan
lede til Antagelsen af det Forslag, der er
stillet af den ærede Landssthingsmand for
Kjøbenhavn (Ploug), der jo løber op til
60,000 Rd. aarligt Bidrag i adskillig Tid.
Lad mig altsaa først tale om det første Prin-
cip, nemlig et mindre, men vedvarende Bi-
drag. Jeg maa da ligesom sige, at trods af den
Velvilje, hvormed man naturlig er kaldet til
at betragte disse Spørgsmaal, har det været
vanskeligt for Udvalget at samle sig om over-
hovedet at anbefale noget som helst vedvarende
Tilskud, noget som helst vedvarende Tilskud
af den Art, som der er Spørgsmaal
om her i denne Paragraph. Ved Siden af
det Tilskud, der her er Tale om, er der jo
nemlig andre ikke ubetydelige Udgifter med
Hensyn til Island, som vedblivende ville hvile
paa Danmark. Der er jo for det Første den
øverste Ledelse af Islands Anliggender her i
Kjøbenhavn, hvis Omkostninger vedvarende
skulle udredes af den almindelige Statskasse;
der er jo dernæst Postudgifterne, og lad mig
søie til, der er andre Udgifter, som man
vistnok ikke har tænkt paa at gjøre nogen-
sommelst Forandring ved, naagtet de ikke have været
nævnte. Lad mig minde om, at der med
Hensyn til de Foranstaltninger, som træffes
for at lette Udbredelsen af høiere Dannelse, er
et meget vigtigt Led mellem Island og Dan-
mark; lad os huske paa, at den Maade, hvor-
paa vi modtage de islandske Studenter, som
komme til Kjøbenhavns Universitet, den privi-
legerede Stilling, som de have paa Regentsej,
som vi kjende, er et ikke ubetydeligt Gode for
Islanderne, som vi vistnok aldeles ikke tænke
paa at forandre, og som jeg troer, at Islan-
derne sætte ikke ringe Pris paa. Naar vi
nu ikke desto mindre ere blevne enige om at
foreslaae et saadant vedvarende Tilskud, saa
troer jeg, at jeg tør sige, at Grunden til, at
vi have kunnet enes derom, er at søge i For-
slagets særegne Character baade med Hensyn

til den Maade, hvorpaa Beløbet vil være at
anvende, og med Hensyn til den Form, hvor-
under vi have foreslaaet, at Tilskudet skulde
gives. I det Beløbet er foreslaaet anvendt til
den overordnede Styrelse paa Island, er det
nemlig forekommet os rigtigt, at Regjeringen
saaledes fik fri Raadighed over et forholds-
mæssig ikke ubetydeligt Beløb til at lønne de
overordnede Embedsmænd paa Island. I
det Udkast, som var forelagt Althinget fra Regje-
ringens Side, var det jo paatænkt, at der skulde
kunne foreløbig gives et Normal-Budget med
en Udgift af indtil, om jeg husker ret, 88,000
Rd. Det er klart, at Rigsdagen paa ingen
Maade kunde blande sig i det Spørgsmaal,
hvoreledes de finansielle Forhold med Hen-
syn til de Midler, der vare særlig is-
landske, ordnedes efter Forhandling mellem
Althinget og Kongen. Men hvad vi ikke an-
saae for heldigt, var, at det vedvarende Til-
skud, om hvis Meddelelse der her var Spørgs-
maal, blev slaaet sammen med disse særlig
islandske Indtægter. Vi vare formeentlig be-
rettigede til udtrykkelig at fastholde gennem
en særegen Bestemmelse, hvortil det Beløb,
der saaledes vedvarende tilfødes, blev at an-
vende, og man undgik maaskee og derved at
give nogen Næring til den falske Tro, at Is-
land havde noget som helst retligt Erstatnings-
krav paa den almindelige Statskasse. Jeg
skal med Hensyn til den foreslaaede Anven-
delsesmaade endnu blot fremhæve, at det selv-
samme Princip ville vi finde ved Ordningen
af lignende Forhold der, hvor det Samme
gjentager sig i langt større Maalestok. Det
er nu vistnok den almindelige Regel, at den
engelske Statskasse udreder Udgifterne til den
centrale Regjerings Repræsentant, øverste lo-
cale Styrelse i Bilandene, medens man sø-
ger iøvrigt at undgaae noget Tilskud. Det er
netop noget Egnende, som her er foreslaaet.
Den anden Side af Sagen er den reent for-
melte. Vi have fundet, at vi kunde fore-
slaae et saadant vedvarende Tilskud, naar det
blev anerkjendt, at dette Tilskud nærmest stil-
ledes til Regjeringens Raadighed, at
det altsaa var en kongelig Anordning, som
bestemte dets Anvendelse, hvorefter der da na-
turligt blev givet Rigsdagen en Meddelelse om